

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

— Gerai, Maikie, kad tave pamatiau. Gal vėl apie mokslą papasakosi?

— Kodėl ne. Tik tai nesuprantu, kokis dalykas tau neaiškus.

— Tu kalbėjai apie tai, kas yra mokslas. Dabar aš suprantu. Bet kam žmogui jis reikalingas? Žinoma, jei turi kunigų ar činavinkų kokių, tai kitas dalykas, o darbininkui žmogui jis nereikalingas.

— Kodėl?

— Kas iš to, Maikie, jei aš žinau, kas yra medis, gyvulys, oras ir kitkas? Jei maisto nebus, tai ir mokslas niekai.

— Klysti, tėve. Maisto joki būdu negausi be mokslo. Nors tiek kiekvienas turi būti mokytas, kad padaryti sau maistą. Žinoma, juo žmogus mokytas, tuo lengviau jam kovoti su nemaloniais gamtos apsirėikimais ir lengviau išnaudoti gamtos dovanas.

— Kuomi gali būti lengviau kovoti su nemaloniais gamtos apsirėikimais? Jei perkunas trenks nemokytas, tai ir mokyti kilius taip pat.

— Visai ne. Mokyti žmones dasizinojo, kas yra perkunas. Jie išmislėjo įrankį, kuris pagauja perkuną arba, teisingiau sakant, elektrikos žaibo pajėgą ir nuveda jį ten, kur blėdies jį negali padaryti. Net ant bažnyčių viršūnių tokias prietaisus galėjai pastebėti. Abelnai miestų žmonės beveik ant visų augstesnių namų turi tokias prietaisus. Todėl žaibas arba perkūnas miestuose nepadarė tiek nuostolių, kiek kaimuose, kur žmonės neturi tokių prietaisų tik todėl, kad neišmano, kaip jas padaryti ir išmislė, jog perkūnas yra žmogaus nesuvaldoma pajėga. Sodiečiai žegojasi, žvakes degina audrai užėjus, jie mano tuomi apsaugot nuo perkūno.

— Maikie, aš manau, krapiinti ir žegnotis reikia.

— Daug tu išloštum. Tik juokas. Da greičiau tuomi gali patraukti prie savęs elektrikos srovę, kuri tavo ir užmuštų.

— Juk aš ne socialistas, kad perkunas mane muš.

— Elektriškai nežuri, kas tu: ji net ir į bažnyčias kerta. Jai pasitaikė jos srovė eiti, ten ji ir muša.

— Tai tik perkunas tokis biaušus.

— Yra ir kiti gamtos apsirėikimai nesmagūs. Daleiskime kaitros, kurios išdžiovina laukus, kur pasėti javai. Jei žmonės mokėtų užlaikyti drėgnumą dirvoje, jei mokėtų praveisti kanalus, tai laukai niekada nenukentėtų nuo kaitrų.

— Tam reikia daug pinigų. Iš kur imsi ukiniukas?

— Jo įrengimas atneštų daug naudos, kadangi javai pradėtų derėti kur kas daugiau. Iš gerų užderejimų jis galėtų daug daugiau aptaisyti savo laukus.

— Bet, Maikie, kartais ir drėgnuose laukuose užderejimo nėra. Ką tas reikšia?

— Reikšia, kad ko nors netenka žemei, kad galėtų augmėnys maitintis. Jei ukiniukas žinotų, kas yra augmėnys, kuomi jie maitinas.

— Argi augmėnys maitinasi kuoi?

— Taip. Čia nevieta darodinėti, nes gali apie tai dasizinti perskaitęs knygas apie augmenis.

— Vis tik knygas liepi tu skaityti.

— Todėl, kad tu suaugęs žmogus — ir mokyklos nelaukysi. Iš knygų gali dasizinti tą patį, ką ir mokykloj.

— Tu manai, Maikie, kad ukiniukas išlaimėtų, zinodamas apie augmenis?

— Kaipgi tai ne. Jo amatas, iš kurio jis gyvenimą daro, — yra žemdirbystė. Jis veisia ir augina įvairius vaisius ir javus. Jei pažinotų, kas tiems augmenims reikalinga, nereikėtų jam tiek skursti. Daleiskime, pas kokį nors ukininką neužderejo javai. Jis mano, kad neišarė gerai dirvos, todėl aria, prakaituoja per dienas ir naktis. O jo laukui, daleiskime, druskos stoka, be kurios augmenys negali bujoti. Kitus metus jis trąšas deda ant dirvos, peklus perka ir sėja. Išleidžia paskutinį savo turtą — ir vis neužderejimas. Jei jis būtų mokytas, paimtų žemės gabalą iš savo dirvos, išsitrinėtų jį, išanalizotų tam tikrais įrankiais ir suprastų, kad druskos reikia pasėti ant lauko. Tuomet užderejimas pasidarytų, kuris atneštų kelis sykius daugiau turto, negu ant druskos perkimo išleista.

— Ar tik dėlto javai neužderi, kad druskos stoka žemei. Reikės parašyti savo švogerui, kad jis apstėtų ja savo laukus, nes seniai jau kankina jį neužderejimai.

— Vienose vietose yra labai daug druskos, bet kitokių medegų nėra, o kitur druskos stoka. Reikia žinoti, kas augmenims reikalinga, reikia mokėti atskirti vieną medegą nuo kitos, kad suprastum, kokios yra ir kokios mažai arba nėra. Reikia išrasti prietaisus, kuriomis galėtum padaryti atskyrimą medegų. Viskas reikalauja mokslo. Jei ukininkai būtų mokytai, tai jie padarytų lengvą gyvenimą, mažai dirbdami ir mažai išleidžiant savo ukių įrengimui ir pagerinimui.

— Kad valdžia persekioja ir mokesčius dideliais ima, jie negali gerai gyventi.

— Jei jų galvose būtų daugiau mokslo, jie nelaikytų tokios valdžios, kuri kenkia jų gerovei. Pasizūrėk, kas dabar daro Lietuvoj: atsiranda koks vienas, kuris priešinas valdžiai, kaimynai jį tuoj policijai išduoda, tuoj persekioja. Nenorint vienam prieš visus ir už visus kovoti, tankiai reikia taikytis prie negerovės. Ir tai daros todėl, kad pas žmones stoka mokslo, sveiko protavimo, kuris išsi dirba pas žmogų tikrai lavinant smegenis ar tai mokykloj, ar tai susirinkimuose, ar tai knygas skaitant, ar tai kitokiais būdais.

— Aš, Maikie, supratau dabar. Reikšia, ukininkai tamsūs, todėl ir blogai gyvena. Kitą sykį pakalbėsime toliau.

— Gerai, tėve. Aš visuomet noriu žmogui šį-tą papasakoti.

Labą naktį, Maikie.

Aforizmai ir patarles.

Šviesa tik apšviečia kelią, bet neduoda spėkų eiti juo.

Vietoj to, kad skūstis, jog rožės turi digius, aš linksmiuos, kad digiai turi rožes.

Mintis be poezijos, gyvenimas be meilės — vistiek, kaip peizažas be oro ir dangaus... ten užduši.

Meilė lygi ugniai ir kosuliui — nuo žmonių jos nepasilepsi.

Išitėnykit, kad be paikų labai būtų nuobodu gyventi ant svieto.

Nebaudžiamieji piktadariai.

(Tąsa.)

Męs zinome, kad sodziuose policijos nedaug sulyginant su apskriviais. Kokie jai skiriami tvarkyt. Gyvena už versto ar dviejų vienas ukininkas nuo kito, vienas sodzius nuo kito da toliau. Norint patėmyt, kas betvarkę daro tame apskrityj, kuris pavestas vienam ar keliems policistams, reikėtų ugnies greitumu visur lekioti, kas mirtinam policistui, tankiai nerangiam nuo sturmo, yra visi negalimi. Jei patys gyventojai nepalaikytų tarp savęs tvarkos, niekas kitas jos neįvykdys. Istikro, nesunkiu butų ukiniukams vienam kito namus arba javus ant lauko padegti. Nesunku butų vienam kito užmušti kur nors pakelyj, kur už kelių valandų vos vienas žmogus praeina. Nesunku butų vogti vienam nuo kito, kiek tik jis pajiegia. Šitos visos negerovės atsitinka tarp sodiečių, vienok skaitlius jų stebėtinai menkas su galimu buti skaitliumi. Ir da reikia neužmiršti, kad sodiečiai išstarkinami kariumenėj; nuolatinis jų pagali atsilankymas į miestą ir miestiečių svečiavimasis sodziuose taipgi gadina sodiečių savitarpinę santaką: priverstas sodiečių atlikti policijos pareigas — nėra geriausia puse sodiečiams. Nors jų charakteris taip jau gadinamas, vienok jie neišvirksta lig to, kad reikalaujtu nuolatinio kokių-ten policistų prižiurėjimo. Tik retkarčiais pasitaiko jiems užkviesti policiją tuomet, kada po betvarkęs porą dienų praeina. Tankiausiai sodiečiai kreipiasi į policiją, nežinodami skirtumo tarp teismo ir policijos. Į teismą jie kreipiasi, — nors labai retai, vienok jie jį matyt reikalauja, — pasitikėdami, kad tasai išris nesusipratimą, prietas atlyginti skriaudą. Tačiau ir mūsų dienų teismas žmonių akyse perstatomas sukičių ir prievartos firmas. Apie jį pakalbėsime žemiau.

Kiekvienam turi būti aišku, kad sodziuose policija ir mokesčius dideliais ima, jie negali gerai gyventi.

Mat gali padaryti užmetimą, kad sodiečiai visuomet būna žiauresni už miestiečius. Taip, jų charakteris, papročiai, apsiėjimas rodosi žiauresni. Ta skirtoji etiketa, kuri didžiulioji miestiečiai, sodiečiams beveik nepažįstama. Miestiečiai savo etiketa naudoja, kad ką apgauti, kad veidmainiauti, kad išviloti iš kito turtą ir t. t. Kur miestietis nemato sau naudos, ten etiketos jo nėra, ten jis žiaurus. O sodiečiai su savo papročiais, žiauriais papročiais mažai kam gali kenkti. Jie į viską atsišėna tiesiai, atvirai, jie stengiasi būti teisingais, draugiskais, atjaučiančiais kitų nelaimes. Ar matėte, kad miestiečiai taip seltų vienas kitą, kaip sodiečiai? Tikrai žiauri kova už buvį padarė sodiečių žiauresniu kalboj, jo veidas saulės nudegintas, rankos puslėtos ir purvinos, sermėga apsmėzus. Lai tik sodietis įgyja kitokias sąlygas vesti ukę, tuoj jis paliks užpakalyje miestietį.

Klausimas: kas padarė sodietį geresniu už miestietį? Jo padėjimas. Jis gyvena tokiose aplinkybėse, kur netaip greit galima išvirkti, kaip mieste, kur randasi visos išvirkimo įstaigos ir beveik visi žmonijos piktadariai.

Jeigu jau žmogaus būdas mainosi pagal aplinkybes, kokiose jis gyvena, tai kodėl neįvykdyti miestuose kitokias

gyvenimo sąlygas, kitokių gyvenimo būdą, kad pataisyti nupuolusią žmoniją.

Kiek policijos nepastatytume tvarkos darymui, jos vis bus mažai, jei tik patys žmonės nemokės ir nesistengs palaikyti ją.

Jau minėjau, kad ant tamsiųjų gatvių miestuose policijos nematyt. Ten, kur gali būti papildyta žmogžudystė ar vagystė, policija bijo lenkytis. Ir abelnai ji mažai interesuojasi tokiais dalykais. Štai geriausia iliustracija: taip neseniai „The Boston American“ pranešė, kad policijos stotyj No. 5 pas policistą John M. Jackson pavogta 540 dol. Policijos stotyj nuo policisto greičiausiai pavogti galėjo policistas, o ne kas kitas. Jeigu jau policijos stotyj atsitinka vagystės, tai kaip gali policija apsaugoti mūsų namus? Jei nežinome, kas pavogė ir manome, jog kitas policistas, tai kaip nebijoti policisto, kaip ir kiekvieno žmogaus? Juk policijai kur-kas parankiau vogti, negu paprastiesiems žmonėms: jos niekas negaudo, jai bent pati save. Kada tapo apiplėštas Maskvos vaizbunų bankas, valdžia leido arčiausiai prie banko stovincijąją poliiją įjėskoti valgių padidindama jai algas. Ilgai įjėskota. Galų gale, išsiaiškino, kad pati policija, kuri išsista vagių gaudyti, apiplėšė banką. Buvo rašyta laikraščiuose, kad Minske policistai nužudė kareivį ir nešė jį prie žydų sinagogos, kad paskui pakurstyti gyventojus ant žydų už krikščionio nužudymą.

Niekam neslėpta, kad Odesoj ir Kijeve policija persirėdė kitokiais rubais ir ejo plėsti laike skerdynių. Visi žino ir tai, krd policistas tik-tai didžiausiu karchygiu jaučiasi prie girtuoklio ir bespekio žmogaus. O i vietas vagystės ir žmogžudystės jį atsilanko tikrai tuomet, kada sėdina viskas užbaigta. Kad policistą visuomet galima papirkti — to niekas neužgimė. Kodėl-gi visokie žmogžudizai ir vagys nesinaudos iš progos?

Policistas yra tokis pat žmogus, kaip ir tie kurie jam tvarkos neįvykdys, jei jos neprilaikys patys gyventojai.

Mat gali padaryti užmetimą, kad sodiečiai visuomet būna žiauresni už miestiečius. Taip, jų charakteris, papročiai, apsiėjimas rodosi žiauresni. Ta skirtoji etiketa, kuri didžiulioji miestiečiai, sodiečiams beveik nepažįstama. Miestiečiai savo etiketa naudoja, kad ką apgauti, kad veidmainiauti, kad išviloti iš kito turtą ir t. t. Kur miestietis nemato sau naudos, ten etiketos jo nėra, ten jis žiaurus. O sodiečiai su savo papročiais, žiauriais papročiais mažai kam gali kenkti. Jie į viską atsišėna tiesiai, atvirai, jie stengiasi būti teisingais, draugiskais, atjaučiančiais kitų nelaimes. Ar matėte, kad miestiečiai taip seltų vienas kitą, kaip sodiečiai? Tikrai žiauri kova už buvį padarė sodiečių žiauresniu kalboj, jo veidas saulės nudegintas, rankos puslėtos ir purvinos, sermėga apsmėzus. Lai tik sodietis įgyja kitokias sąlygas vesti ukę, tuoj jis paliks užpakalyje miestietį.

Klausimas: kas padarė sodietį geresniu už miestietį? Jo padėjimas. Jis gyvena tokiose aplinkybėse, kur netaip greit galima išvirkti, kaip mieste, kur randasi visos išvirkimo įstaigos ir beveik visi žmonijos piktadariai.

Jeigu jau žmogaus būdas mainosi pagal aplinkybes, kokiose jis gyvena, tai kodėl neįvykdyti miestuose kitokias

gyvenimo sąlygas, kitokių gyvenimo būdą, kad pataisyti nupuolusią žmoniją.

Kiek policijos nepastatytume tvarkos darymui, jos vis bus mažai, jei tik patys žmonės nemokės ir nesistengs palaikyti ją.

Jau minėjau, kad ant tamsiųjų gatvių miestuose policijos nematyt. Ten, kur gali būti papildyta žmogžudystė ar vagystė, policija bijo lenkytis. Ir abelnai ji mažai interesuojasi tokiais dalykais. Štai geriausia iliustracija: taip neseniai „The Boston American“ pranešė, kad policijos stotyj No. 5 pas policistą John M. Jackson pavogta 540 dol. Policijos stotyj nuo policisto greičiausiai pavogti galėjo policistas, o ne kas kitas. Jeigu jau policijos stotyj atsitinka vagystės, tai kaip gali policija apsaugoti mūsų namus? Jei nežinome, kas pavogė ir manome, jog kitas policistas, tai kaip nebijoti policisto, kaip ir kiekvieno žmogaus? Juk policijai kur-kas parankiau vogti, negu paprastiesiems žmonėms: jos niekas negaudo, jai bent pati save. Kada tapo apiplėštas Maskvos vaizbunų bankas, valdžia leido arčiausiai prie banko stovincijąją poliiją įjėskoti valgių padidindama jai algas. Ilgai įjėskota. Galų gale, išsiaiškino, kad pati policija, kuri išsista vagių gaudyti, apiplėšė banką. Buvo rašyta laikraščiuose, kad Minske policistai nužudė kareivį ir nešė jį prie žydų sinagogos, kad paskui pakurstyti gyventojus ant žydų už krikščionio nužudymą.

Niekam neslėpta, kad Odesoj ir Kijeve policija persirėdė kitokiais rubais ir ejo plėsti laike skerdynių. Visi žino ir tai, krd policistas tik-tai didžiausiu karchygiu jaučiasi prie girtuoklio ir bespekio žmogaus. O i vietas vagystės ir žmogžudystės jį atsilanko tikrai tuomet, kada sėdina viskas užbaigta. Kad policistą visuomet galima papirkti — to niekas neužgimė. Kodėl-gi visokie žmogžudizai ir vagys nesinaudos iš progos?

Policistas yra tokis pat žmogus, kaip ir tie kurie jam tvarkos neįvykdys, jei jos neprilaikys patys gyventojai.

Mat gali padaryti užmetimą, kad sodiečiai visuomet būna žiauresni už miestiečius. Taip, jų charakteris, papročiai, apsiėjimas rodosi žiauresni. Ta skirtoji etiketa, kuri didžiulioji miestiečiai, sodiečiams beveik nepažįstama. Miestiečiai savo etiketa naudoja, kad ką apgauti, kad veidmainiauti, kad išviloti iš kito turtą ir t. t. Kur miestietis nemato sau naudos, ten etiketos jo nėra, ten jis žiaurus. O sodiečiai su savo papročiais, žiauriais papročiais mažai kam gali kenkti. Jie į viską atsišėna tiesiai, atvirai, jie stengiasi būti teisingais, draugiskais, atjaučiančiais kitų nelaimes. Ar matėte, kad miestiečiai taip seltų vienas kitą, kaip sodiečiai? Tikrai žiauri kova už buvį padarė sodiečių žiauresniu kalboj, jo veidas saulės nudegintas, rankos puslėtos ir purvinos, sermėga apsmėzus. Lai tik sodietis įgyja kitokias sąlygas vesti ukę, tuoj jis paliks užpakalyje miestietį.

Klausimas: kas padarė sodietį geresniu už miestietį? Jo padėjimas. Jis gyvena tokiose aplinkybėse, kur netaip greit galima išvirkti, kaip mieste, kur randasi visos išvirkimo įstaigos ir beveik visi žmonijos piktadariai.

Jeigu jau žmogaus būdas mainosi pagal aplinkybes, kokiose jis gyvena, tai kodėl neįvykdyti miestuose kitokias

ELGETA.

Šale bažnyčios sėdi elgeta su smuika rankose jo veidas suvargęs, akys giliai kaktoj blizga, kakta suraukta, plaukai susivėję. — Jis panašus į baidyklę. Dešinė ranka jis vadžioja per stygas, kurios staigia skausmingu balsu, pilnu nuliudimo ir raudos. Tas verkiantis balsas taip ir atitraukia jus nuo kasdieninio paprasto gyvenimo. Ilgai jūs netikite, kad prieš jus sėdi elgeta, iš-po kurio pirštų eina tokie jautrūs, išpudingi garsai. Ne! Tai ne stygų ten skambėjimas, ne stygų rauda: ten balsas iš širdies. Tai, iš jo nuvargusios sielos veržiasi ta rauda, tas ilgesis!

Štai pasigirdo platesnė, linksmesnė melodija, bet tuo jį skėsta nuliudime ir pereina į vaitojimą... Štai ir vėl jį atgyja ir neša jį į svajonių ir laiminių viespatiją. Ir ilgai jūs negalite atsipeikėti ir atitraukti nuo jo, ir nesinor jums tikėt, kad pasaulėje yra badas, vargas, kad žmogus piauina vienas kitą...

Ne! Jūs tada nieko neatbojate. Iš jį kūno išsiveržė siela ir skrieja į padanges, kaip paukštis. Ji moudosi oro platumoje, muzikos melodijoj. Ji nenori grįžti į jį kūną. Ji viską užmiršo, dėl jos nieks negyvuoja... ji laisva!

Stygų garsai eina menkyn, silpnyn ir visai miršta, o jų ausyse ilgai girdisi tas stebuklingas, dangiškas skambėjimas. Tik po nekuriu laiku suprantate jį, kad prieš jus sėdi elgeta ir griežia ant smuikos, nors ir beritmiškai ir betaktiškai, tačiau ta muzika jus apgali vien tik dėlto, kad ten ne balsas smuiko skamba, bet balsas jo nuvargusios sielos stygomis perduodamas.

Jūs duodat jam „almuzną“... ir vėl jis užgauna stygas — jų garsai da grau-desni ir liudnesni! jie pereina visai į raudą, verksmą, ant elgetos akių pasirodo ašaros. Jos stambios... bira viena paskui kitą. Muzika per-eina į ekstazą. Ten verksmas, ten skausmas, ten ilgesis... Ir verda, maišos viskas kruvoje. Jūsų siela mušas, veržias laukan, ir vulkanas, bet veltui... Ją sukaustė tie gaudys garsai ir ašaros, širdį it replėmis guiauzo, krutinę jauriate kokį-tai sunkumą, kuris vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Elgeta tuom tarpu pakilęs eina į bažnyčią. Čia sutinka keturios šaltos sienos. Viduj stovi aukšti pilioriai, kurie vis kila, kila aukštyn ir smaigia gerklę. Jūs norit verkt, bet štai muzika staiga nutyla. Jums lengva pasidaro. Einate tolyn į minią žmonių ir skėstate bangose gyvenimo. — Tik-ką pergyventi išpuzdijai nyksta, o jų vietą užima kiti.

Kaip pailginti žmogaus amžių.

Garsiausias pasaulej bakterijologas, Pasteriskojo Paryžiaus Instituto galva, profesorius — daktaras Mečnikov apskelbė da vieną savo ištirimą. Jis nurodo, kad mirtis yra tikra, zinoma liga, kuri prasideda nuo aklosios žarnos (tai žarna, per kurią išeina nereikalingosios dalyės iš vidurių). Iš daugelio savo patirinių Mečnikov darodė, kad mirtis sekais krauju užnuodijimo. Užnuodija jį atsiradusios aklojoj žarnos bakterijos [akim nematomi gaivaleliai]. Šių bakterijų nuodai daro kietais kraujo takus.

Mokyti žmones seniai jau iš-tirė, kad po tulų ligų nekuriu jauni žmonės pradeda senti, nes sukietėja jų kraujotakai. Jeigu jauni žmonės gana ilgai gamna gerti švino nuodus, tai lieka visai senais, nors metų turi da mažai. Todėl dirbantieji prie švino ir švininių įrankių visados greičiau lieka senais.

Su pagalba analizo profesorius Mečnikov darodė, kad priimant nuolatos vis tuos pačius nuodus, galima likti senai jaunuose metuose. Pasilieka išrasti būdą tų bakterijų išnaikinimui, ir tuomet žmogaus gyvenimas galės but prailgintas iki neištirto da laiko.

Daktaras R. Ditmars sako: „Profesorius Mečnikovo iš-tirimas, beabejonės, turi didelę vertę. Šią dalyką tirinėjo mokyti žmonės per šimtmečius. Aš gerai žinau, kad žmogus galėtų gyventi kur-kas ilgiau, jeigu galėtų išpauti pas jį aklaį žarną; bet dabar to padaryt negalima.

Gyvučiai, neturinti aklosios žarnos gyvena labai ilgai. Sulyginant žmogų su kitais gyvuliais, išeina, kad jis miršta per daug greitai. Paukščiai, visai neturinti aklosios žarnos, gyvena gana ilgai, ir pas juos pasilieka lig pat mirties visos gyvumas. Tuli šventieji kiniečiai varnai gyvena po 1000 metų. Čerepochai, su savo labai trumpomis aklosiomis žarnos, gyvena ilgiau, negu žmogus.

Slapimai yra baisiausi nuodai, kurių mikrobus prisipildo akloji žarna. Pieno rūkštis yra geriausi vaistu kovoje su tais mikrobaais. Kitokių vaistų kol kas nėra. Dabar Pasteriskasis Paryžiaus Instituto užimtas įsiekijimu geresnio būdo prieš minėtas bakterijas.

Daug metų atgal arabai valgė surugusį pieną. Galima manyt, kad tik todėl jie ilgiau gyvendavo, negu baltiečiai.

LAIKRAŠČIU
PERŽVALGA.

„Vienybės Liet.“ No. 41 P. Mikaliniui rašo, kokių taisyklių reikia prisilaikyti važiuojant į Kanaadą ir iš Kanados į Suvenijos Valstijas. Tarp kitko nurodo, kad važiuojant iš Kanados į Suvenijos Valstijas reikia turėti 25 dol. pinigų ir paliudijimą nuo daktaro, kad esi sveikas. Suvenijos Valst. piliečių tos taisyklės nepaliečia.

Tame pat numeryje „Vien. Liet.“ „peržvalgoj“ atranda me tėviskus pamokinius, S. L. A. nariams adresuotus:

„Tasai [visuotinio balsavimo] panaikinimas buvo visai nesvarbus, — jis tik yra vien bandomo žingsnis. Reikia šaltai ir rimtai laukti seimų. Kurstymai žmonių ir darymai suirutę organizacijose nėra rimtas darbas. Jis net labai bl. dingas ir vedantis mūsų organizacijos prie vidurinio suirimo, kurio taip laukia lietuvių vienybės priešai...“

Jeigu būtų rusiško kalboj rašoma, tai tikrai pamistytum. Kad „Novoje Vremia“ skaitai, kur tokiu pat tonu giedama, jog caro valdžia tik bandomus daro, jog jos apsirikiškai da nereikia, kad ji per amžių amžius nieko gero nepadarys. Ponas senis Savorinas visuomet ant tos pat stygos griežė, kad nereikia kurstyti, triukšmo kelti, nes, girdi, valdžia nepasigūja, žmonės nesubrendę... užgavėnės da toli... Savorinas nuolat kalba apie Rusijos vienybę ir jos priešus, kurie kelia triukšmus, kad tik išskaldyt „šventąją“ Rusiją. „Vien. Liet.“ tartum susikalbėjus su „Novoje Vremia“ tuoj pačiu tonu dainuotų ramybės ir atsisio dainą. Sėdek, Jonai, ant kalno ir lauk, kol gervė į tavo rankas atlėks.

Tik kas-žin kodėl paskui pradeda kalbėti apie „azėvščiną“ ir valdžią negerumą. Jeigu jau S. L. A. stulpai padarė baurian, negu valdžia, panaikindami visuotinąjį balsavimą, tai, rodos, Amerikos valdžia vis-gi geresnė, negu tie stulpai. Jeigu jie turėtų tiek pajėgų, kiek turi valdžia, tai beabejones persekiotų ir pastarąją už visuotinio balsavimo vartojimą ir visus tuos, kas už jį agituoja. Jau dabar gąsdina suspendavimais, išbraukimais ir visai persekioja referendumo reikalaujančius.

Caro valdžia tai draugas S. L. A. stulpų: ji net sando žmones už referendumo reikalavimą ir visokius Azėvus sando referendumo šalininkus šnipinėti, — S. L. A. stulpai neturi tiek turto ir galės, kad išpildyti tokias pat užduotis... Tame tikrai skirtumas... Jeir per galvą muša tautietis, tai ne kiek ją maziau neskauda, kaip kazokas mūsty. Kam čia savo negerus darbus teisinti, o valdžią tokius pat darbus pasmerkti. Reikia lygiai į viską žiūrėti.

„Lietuvos Ukin.“ No 38 rašoma: „A. Šmaigstys prašo mus pranešti, kad norima sutverti „Lietuvos Rašytojų Draugiją.“ Draugijos uždavinys — duoti rašytojams materialią ir doriską pagalbą. Su A. Šm. susižinoti galima ir per „L. U.“ redakciją.

Tokią pat draugiją ketina sutverti ir Amerikos lietuvių rašytojai, gal su laiku abi susilies į vieną. Apie tokios draugijos reikalingumą nėra ko kalbėti, nes ji turi būt pirmiausia rašytojų klausimu. Mums gerai žinoma, kad Amerikoje ji greitai susitvers.

KORESPONDENCIJOS

Greet Falls, Mont.

Miestelis šitas ne visai mažas; jame gyvena daugiausiai italai, Galicijos lenkai ir žydai. Lietuvių yra 4 šeimos ir 32 vaikai. Merginų visai nėra.

Darbai eina gerai; už 8-nių valandų darbo dieną mokama iki 3 dol. Dirbama daugiausiai prie atskyrimo metalo iš smelio ir akmenų. Moteriškų darbų taipgi randasi. Jos gali gauti 30 dol. per mėnesį, turėdamos prie to užlaikymą dykai. Tikta negeistinas apsišėkimas, kad dirbtuvėse nėra gero apsaugojimo darbininkų gyvasties. Spalio 2 d. susizeidė darbe lietuvis Juozas Griškas. Lietuviai čia organizacijų neturi.

P. Pupė.

Bellows Falls, Vt.

Nuo spalio 1 d. čia užsideda visos karčemos. Svaiginančių gėrimų nebus. Vienas lietuvis sumanė pasinaudoti iš progos: jis pradėjo pardavinėti alų ir degtinę iš savo namų. 8 d. spalio policija atėjo jo krėsti. Attrasta 2 bačuti alaus ir 3 galionus degtinės. Savininkas paspėjo išsprukti. Policija gėrimus nugabeno į nuovadą.

Kaip bellowsfalliečiai neturės gabaus alkoholio platinotojo, tai ir liausis girtuokliantai.

Z. Vitkauskas.

St. Louis, Mo.

Darbai čia pradėjo eiti geriau.

Lietuvių randasi nemazai ir organizacijų jie turi. Yra 88-ta kuopa LSSA, 115-ta S. L. A. kuopa, dvi pašelpini draugystė — šv. Kazimiero ir šv. Juozapo. Jokio kultūriško darbštumo jos visos neparodo.

Rugsėjo 26 d. šv. Juozapo draugystė surengė susirinkimą: kur buvo svarstyta apie pastatymą St. Louis'e lietuviškos bažnyčios. Pirmu rinkas V. D. paaiškino, kad tuos pinigus (turi surinkę apie \$500) geriau apversti klubo įsteigimui ir knygyno uždėjimui. Karštieji fanatikai visai jį iškoliojo. Jie tvirtina, buk bažnyčia pakelsiant tautą. Taip nieko ir nenutarė, nes su tokiais žmonėmis vėlyk nesikalbėt, kadangi jie juoda nuo balto da nemoka atskirti. Šiaip St. Louis'e yra susipratusių lietuvių, laikraščių pareina gerokas skaitlius.

Kareivis.

Montreal, Canada.

Lietuviškos organizacijos sparčiai darbuojasi. Tikta sunkus jų darbas, kadangi šis miestas randasi toli nuo lietuviškų kolonijų. Ant 24 d. spalio rengiama didelės prakalbos. Kalbėtojas bus A. Antonov iš Bostono, Mass. ir kiti. Geistina, kad kuodaučiausiai publikos susirinktų.

R. Noreika.

Rochester, N. Y.

Čia yra L. S. S. 7-ta kuopa, S. L. A. 69-ta kuopa, D. L. K. Gedemino draugystė, šv. Petro ir Povilo draugystė, dainininkų choras ir teatrališkas ratelis. Visos minėtos organizacijos gyvena sutikime.

Rugs. 25 d. atsibuvo L.S.S. kuopos prakalbos. Buvo kalbėta apie darbininkų reikalus, skaityta prelekcija, dainuota kelios dainos, perstatytas monologas, padeklemtuota kelios eilės. Publikos buvo apie 200 ypatų, tarpe kurių radosi kokios 40 moterų.

Spalio 9 d. buvo balius. Parėngė jį D. L. K. Gedemino draugystė, L. S. S. kuopa ir S. L. A. kuopa. Nusieko ge

rai. Pelno liko \$50. Pinigai eis nusamdomi salės viršmėnų organizacijų susirinkimams laikyti, o jei liks, tai bus padalyti organizacijoms po lygiai. Jau ir bažnytiniai pradeda atsilankyti į visuomeniškus susirinkimus.

Laukiama, kad neužilgo surengs teatrą L. S. S. 7-tos kuopos teatrališkas ratelis.

Kerėly Šilelis.

Haverhill, Mass.

Is šito miesto mažai buvo rašyta laikraščiuose, nors lietuvių randasi čia apie 600. Organizacijų yra šiekios: šv. Kazimiero draugystė, šv. Juozapo draugystė ir parapijos draugystė. Visos jos pašelpinės. Apart jų, yra SLRKA 44 kuopa ir dabar susitvėrusi SLA kuopa. Ji jau pavijo narių skaitliumi SLRKA kuopą, kurios sekretoriai nežino skla daryti, kad tik užkenti SLA kuopai. Jie paregė prakalbas, ant kurių kalbėjo buvusias Liepojiui socialistas, o dabar SLRKA kuopos narys, Dzingeliavičius ir K. Vencius. Pastarasis visai šmeizė socialistus, o pirmasis pateisino jį, sakydamas, jog socialistai yra geri ir Vencius apie juos nieko nežino. Tikta Amerikos socialistai esą niekai. Publikai į tokius kalbėtojus žiūrėjo su panieka, nes jų kalbos buvo nuobodžios. Šia vasarą atsilankė pas mus A. Antonov ir sutvėrė LSS kuopą, bet tamsunų persekiojimas ją iškrėdė. Tą patį jie nori padaryti ir su SLA kuopa, bet rodos, nepasiseks.

Pranas Žuravliū.

Forest City, Pa.

Spalio 2 d. pribuvo kun. J. Žilinskis. Vietinis kunigas M. Pankauskis surengė šv. Antano salej prakalbas. Buvo publikos apie 200 žmonių. Kun. J. Žilinskis kalbėjo apie prielastis lietuvių bėgimo iš Lietuvos, apie baudžiavą, sunkmečius, valdžios žiaurumus ir tt. Nurodinėjo jis gerus ir blogus lietuvių papročius, ragino visus prie mokslo. Kalbėjo dviejuose atvėjuose, jokių partijų nekludė. Kada paragino publiką prie aukavimo, tai sumesta \$25,15 (Kokiam tikslui buvo renkamos aukos? Red.) Publikai liko labai užgiedinta iš kun. J. Ž. kalbos.

A. M. Makauskas.

Pittston, Pa.

Rugs. 29 d. buvo čia prakalbos. Kalbėjo kun. J. Žilinskis, Atsirado vienas neuromas, kuris vis rėkė salej, kol tik neišvarė jo už durių. Matyt, jis buvo girtas ir manė, kad kun. J. Ž. apie socializma kalba. Aukų surinkta 43 dol. (Kokiam tikslui? Red.) Iš kun. J. Ž. kalbos publika užganėdinta.

Matantis ateiti.

Nashua, N.H.

3 d. spalio buvo čia šv. Kazimiero draugystės surengtos prakalbos. Užkviesti žymiausi kalbėtojai: A. Antonov, daktaras F. Matulaitis, S. Michelson, A. Ramanauskas, O. Ramanauskienė, kun. J. Žilinskis ir kun. Tilla. Kunigai nepribuvo, nes nespėjo kun. J. Ž. sugrįžti iš Pensilvanijos. Prakalbos buvo gana margsos, nes kiekvienas kalbėtojas turėjo savo temą. Buvo muzika ir deklamacijos. Publikos susirinko apie 400 žmonių.

K. Restauskas.

Taunton, Mass.

Lietuvių čia gyvena apie pusantro šimto. Darbu yra visokių, ypatingai audinių daug. Mokestis maža: galima uždirbti 7-9 dol. į savaitę. Daugiau mažai kas uždirba. Randasi lietuvių pašalpinė draugystė šv. Kazimiero. Laikraščių pareina mažai. Lietuoklybė viespatauja baisi. Vyrai įpratino net ir moteris gerti alų.

P. Garnys.

IS LIETUVOS

Vilnius Per greit pakorė. Neperseniai Vilniaus apskrictio teismas už bėgimą iš Vilniaus kalėjimo (žiūr. „L. U.“ No 24 š. m.) pasmerkė 4 žmones pakarti. Apginėjais gen. I. M. Dazdovičius mušė telegramas į visas puses, kad du iš jų — Rotenbergą ir Renkacišką — taip greit da nezudyty, kad jų bylą išnaudo perziurėtų. Bet Vilniaus gen. gub. Gerselmanas teismo nutarimą tuoj patvirtino ir rugpiučio 3 d. naktį visus pakorė. Į parą po tam ateina iš Peterburgo telegrama, kad Ros. ir Renk. dar nekarty... Žinoma, tas paliepiamas pasi-velino...

— Vėlturbutkars... Sugs. 8 d. pradėjo teisti Bezdanų stoties apipilėsimu kaltininkus. Kaltininkų yra 6, liudytojų 82, advokatų 5. Kaltinamusius baisiai sergti.

— Nuteisė 7 paras atsėdėti J. Vileišį, buv. „V. Z.“ redaktorių už „apkalbėjimą“ „Vil. Žiniose“ kun. Šnapščio. Mat pernai „V. Z.“ No 59 buvo žinutė, kur kun. Šnapščys išvadintas antisemitu ir atzargareiviu. Teismas norėjo su- taikinti, bet kun. Šn. pareikalavo, kad tą žinią J. V. viešai atsauktų ir užmokėtų teismo išlaidas, tai J. V. apginėj- kas nesutiko. Paduota apele- cija.

— Kolera. Patiname Vilniuje dar koleros nėra, bet Vilniaus gub. jau numirė nuo koleros apie 60 žmonių; susirgęgi buvo apie 150. Pradėjo sirgti kolera jau ir Kauno gub., o pačiame Kaune jau keliolika numirė. Saugokitės ir klauskite daktarų patarimo!

Kalinio laiškas. Panedėli mane paleido iš Suvalkų, o pėnyčioj vėl Kislinkis uždarė. Gyvenau tik pusketvirčius, ragino visus prie mokslo. Kalbėjo dviejuose atvėjuose, jokių partijų nekludė. Kada paragino publiką prie aukavimo, tai sumesta \$25,15 (Kokiam tikslui buvo renkamos aukos? Red.) Publikai liko labai užgiedinta iš kun. J. Ž. kalbos.

Sviesietis.

Vilkaviškis. Suv. gub. Vilkaviškio gyventojai turi 27 valakus žemės. Ta žemė ikišiolei buvo šniuruose. Vieni turi žemės 1 valaką, kiti — pusę, kiti — net po valaką ar po pusantro. Dabar jie nutarė skirstytis į kolonijas. Nutarimas jau parašytas ir visi gyventojai pasirašė. Žemė dalinsis tokiu būdu: tuos 27 valakus padalins į sklypus po 1 valaką dalį ir tas ketvirtadalis paskirstys į 3 rūšis: geriausios, viduti nės ir blogos žemės. Paskui padarys licitaciją ir kas kurį sklypą norės, tą galė imti, tik, žinoma, už gerus turės primokėti. Geresniąją žemę paims tas, kas daugiausiai pinigų duos. O tie, kurie ims blogesniąją žemę, gaus pinigų. Žemė labai nevienoda. Man rodos, toks skirstymasis yra geras, teisingas ir lengvas.

J. B.—tis.

Skraudžiai. Senap. pav. Laikai mainosi... Pas mus irgi laikai mainosi, tik liudna, kad blogojon pusėn. Tie vaikai, kurie prieš du — tris metus karštai griebėsi už knygų ir laikraščių, dar taip lygiai karštai griebiasi už stiklo... O ką kiti — tai gėda ir sakyti: kiekvieną šventadienį galima matyti

girtus, o dar taip ir nepraena. Taip neperseniai vieną vaikina Brundžą gerokai apkulė, nuo ko tas gavo smegenų uždegimą ir pasimirė. Bet galima tikėtis, kad mūsų jaunomenė visgi prasiblaivys, visada taip nebus.

J. Steponas.

Gudeliai (Senap. pav.) Ne seniai zaudarų viršininkas atpyškėjo pas Kuprių k. A. Motuzą įsiekioje jo sunaus. Neradęs namie pateikalavo atiduoti „Kovą“. Gavęs atsakymą, jog neturi, padarė kratą, pasiėmė po vieną numerį visų kokių tik rado laikraščių net kauniškės „Vienybės“ nepalikio, apie 20 cenzūros leistikų knygūčių ir keletą laiškų ir išsidangino. „Kovos“ visgi nerado.

J. Steponas.

Dabravalė (Nau. pav.) Korimas dabar madoje. Čia labai pagarsėjęs savo darbais Jadagonių k. ukininkaitis S. Bačenas. Jis sakosi nieko nebija ir naktimis dirba visokių „šposus“. Bet visgi už išleidimą iš tenkynio vietinio maluninko vandens gavo užmokėti 100 rb. baudos. Beto už tą darbą jo kaimynas J. Ruzgė jį į akis išpeikė. Už tai Bač. Ruzgėi pastojų kelią ir taip sumušė, kad vos išgydė. Už sumušimą B. padavė tėsman, bet valdžiaus teismas Bačentį išteisino. R. padavė apeliaciją susivaziavimui ir ten Bač. gavo porą mėnesių kalėjimo. Na tai keršindamas Bačenas nakčia išvedė Ruzgę du arkliai viršaus per 200 rub. vertės ir miške pakorė. Dabar Bačenas sėdi kalėjime. Tai kokių esama!

Jauvaturkis.

Kupiškis (Kauno gub.). Čia žmonės pageidavo užpėrio, ale pas žydėlius buvo labai brangu — po 3 r. 50 k. ir net 3 r. 6 k. maišelis. Tada, lyg skysdamiesi, žmonės pradėjo eiti į Vartotojų sankrovą. Matydama tai valdyba ėmė surašinėti, kurie nori, ir partraukė, rodos, 3 vagonus. Pardavinėjo po 3 r. 10 k. maišėlį. Žmonės labai dėkingi. Reikėtų žmonėms nelaukti kol struka ir iš anksto susitarus išsirašyti patiems. Kaip ir pernai, budavo, išsirašo sūdziai susidėję ir daug pigiau atsieina, negu pas žydėlius.

S. Gvazdikelis.

Vidokliai [Ukmerg. pav.]. Jau tretai metai kaip pas mus veikia „Saulės“ skyrius, kuris turi ir mokyklą. Vaikų tilpsta apie 70. Siemet isikurė „Blaivininkų Draugija“. Bet ši draugija ikišioliai nieko neveikė, ir gaila tik kad vardą blaivininkų nešioja: kol nebuv „blaivininkų“, tai užteko vieno monopolio, o dabar, kaip girdėti, zada ir aludė įkurti. Buvo jau ir pirma net trys aludės, tik su kitokiais paraisais, dabar gi gal susilauksim ketvirtos, ir dar su parašu „pivuoja lava“!

J. Bitinelis.

Panedėlis [Zarasų pav.]. Pas mus žmonės visai neapsi- švietę: tiki visokiems „šulė- riams“, šundaktariams arba „stebuklingiems“ daktarams. Yra pas mus moteriškės Sla- nienės, kuri duoda vaistus nuo visokių ligų. Nors ji nieko apie ligas nežino, bet žmonės visgi jai tiki. Reikėtų bent sykį susiprasti, kad tos jos „liekarstos“ daugiau blogo negu gero padaro ligoniniui. Labai blga, kap nėra pas mus arti tikro daktaro. D-ras Zabor- skis gyvena už 10 verstų, ale ir tas į gydymą nelabai žiuri, nes labai užsiėmęs gap- padoryste.

Petras Motiejūnas

[Is „Lietuvos Ukin.“]

Telephone 762 So. Boston.
Dr. F. Matulaitis
495 Broadway, So. Boston'e.
Valandos:
Nuo 8-10 ryto ir nuo 7-9 vakaro.
Nedėliomis iki 3 val. po pietų.

P. J. Kaunietis.

„Naujausių madų rubsiuvis. Siuvam visokias moterų ir vyrų drapanas. Išvalome, išplaujam pletmas ir išprosiname. Darbą atliekame visados ant pažadėto laiko kuopikuoliai už prieinamą prekę. Dirbtuvės vieta:

254 W. 4th st., So. Boston, Mass.

TAMOSZAICZIO ir JURCELIUN

Didžiausia krautuvė čėverykų ir pasipuošimų So. Bostone.

Užlaikome geriausius naujausios mados vyriškus, moteriškus ir vaikams čėverykus. Užlaikome teipgi visokias skrybėles, marškinus ir kitokius pasipuošimo apdarus. Visus tavorus pardaviam už piges prekes. Todėl lietuvių, kuriems reikalingi tokie daiktai, užkikit pas mus.

233 Brordway, So. Boston.

Gardnerio lietuviams.

Jei da kas nežinojo, kad Gardneris randasi tikra lietuviška krautuvė, kurioje galima gauti visokių valgomųjų daiktų, tai perskaitęs šį pranešimą, tegul ateina persitikrinti po No. 75 Beker street, pas T. Jezukavičių

Prašom neužkenti!

Mes Lietuvos Sūnų Draugystė, Lawrence, Mass. pranešam iš anksto draugystės aplinkinių miestelių, kaip Hol- verthill, Lowell, Nashua, ir kitų, įdant nerengtumėte balių ar kitokių pasilinksminimų vakarą prieš „Thanksgiven day“, nes mūsų draugystė yra nutarusi balių su perstatymu „Ligama“ ir kitokiais žingėdumais. Todėl gerbiamos draugystės virš mienų miestelių, nuosirdžiai kreipiames į jus perspėdami, kad nevyktų vienu kartu, nes užkėntume vieni kitiems; užkėntume todėl, kad jaunomenė skaitlingai lankosi ant pasilinksminimų. Pagaliau priduriam, ta, jog mūsų balius pusi pėiso eis ant mokiniams čia susitvėrusio beno (Nemunas), o kita pusė kitokiems apšvietos reikalams.

Sirdingai užprašome svečių iš kitur ant pasilinksminimo ir tuomet prisidėti prie visuomeniško ir madingo darbo. Už 3 savaitę prieš (Thanksgiven day) bus apgarsinta mūsų balius „Tevynė“.

L. S. D. Komitetas.

MOTERIS IR MERGINOS!

Šiuomi jums pranešu, kad siuvu moteriškas dreses, kotus, jakutes ir t. t.; prietam dar išsiuvu dailias kietkas, teip, kad ir pigiaus kaštuos, negu store pirkti ir gražiau atrodyt. Adresas šitoks: ONA BARONAIČIUTE 105 Broadway, So. Boston.

Svarbi Naujiena

Broliams Lietuviams

Nėra žmogaus kuris vaik- šiotų be rubų! Todėl šiuomi pranešame visiems, kad siuvame visokius naujausios mados rubus už labai pigę prekę.

Tai vienatinė visame So. Bostone lietuviška dirbtuvė kurioje galite suėdyti savo pinigų ir turėti

„Gera Naujausios [Mados] SIUTA.“

Turime partraukę daugybę materių iš geriausios fabri- rikų, todėl kožas gal išsi- rinkti Siutą arba Overkotą pagal savo norą.

Mūsų prekės:

Gėr. naujausios mados siut, mes pasiuvam, prade- dant nuo

\$15.00

ir augščiau.

Rudeninius Over

Kotus (ploščius)

pradedant nuo

\$15.00

ir augščiau.

Labai geros ir tvirtos suk- nios naujausio stailo

KELINES

už **\$3.00**

ir augščiau.

ŽIEMINIAI OVERKOTAL, labai geros gelumbės

pradedant nuo **\$16.00** ir pagal geru- mą augščiau.

Neužmirškite, kad toji dirbtuvė tai jūsų brolio lietuvi!

Meldžiam neužmiršti vietos ir adreso.

Z. Budreckis

222 Broadway, SO. BOSTON.

